

sols lo ball y cant flamench
l'han arribat á calmá.

En *Carancho* y l'*Hungüents*
estánt molt amohinats
perqué han sortit uns cantaires
qu'els hi cantan las vritats.

Diu que los cants els molestan
y será ¡ey! si no m'erro,
que'ls semblan de capellans
qu'entonan ja son enterro.

Es veuhen els de L'Unió
ficats en un *laberinto*
diu que aviat els passaria
si poguessin cantá'l *Quinto*.

QUICO.

Caldas de Montbuy 7 Juliol de 1904.

Re....dimoni grós: Vull ferten sapiguer
cuatre de frescas per que de per tot sapi-
gueu en quin peu calsem los calderíns.

En aquell Centre que tant destan sos
lemas han tret los cuadros de sos gefes
del salo-caté perquè tal volta tenfan por
que'ls tals abandonant lo march que'ls
empresona no'n sortissin per cantarlos
cuatre de calentas y sérias per son mal
procedir.

Y.... ¡abur, progrés, democracia y
carquinyolis de can Metl com si sos que-
tes haguessen sigut embrutits pel vici,
com ells, els han portat al saló de billar.

¡Oh! y aquella administració tant...*lim-
pia*, que ja fa sis mesos que no han donat
cap reunió ni.... ganas.

Fins lo Sr. Joseph *Pancho de parra*, que
ab tot y ser president del comité, es fa
portar géneros á sa casa y may es cuida
de pagarlos.

No't sembla que hi ha molta *alma* per
aquí.

Teu y del infern.

JOSEPH MASCLANS.

La Roca 6 Juliol.

Renegat amich Satanás d'aqueixa co-
marca: Un cuento vull comunicarte per-
que desde LA TRONADA ne fassas infernal
publicitat. Eran tres farsants faldilletas;
en Jepet de la Pilá, que predica concien-

cias y ven vinagre; el curandero Burillas
que busca ensopits á l'engrós; y l'assis-
tent Met banyut que sempre fa de carnes-
toltas. Aqueixos tres famelletas may vo-
len tractes ab mascles que tenen bons be-
mols com han de tenir els homes; per el
ram de donas, demaneu, son tres pessas,
sempre van barrejats ensument faldillas
y per això las donas els hi portan las cal-
sas.

Son molt amigots, no cal dirho, d'una
pentinadora molt salamera, de molt garbo
y bastant salero, que á tres els hi *fa feynas*
de casa. Envejosas de la tranquilitat y
benestar d'una bona parroquiana d'aque-
lla pentinadora, varen prohibirli termi-
nantment que la servis, ó de lo contrari
no l'hi darian mes *feyna casulana* y *escla-
ridó*. Com que lo que no es bó per un ho-
es per l'altre y la bona parroquiana sen
plá ben riu de la birolla y de tots plegats,
va cambiar de servey ab un altre de tant
bó ó miller que'l que tenfa y aquells tres
homenets faldilletas ab la seva bestiesa
han donat á compendre com mes prou
que d'home ni las calsas ne tenen perque
las portan las sevas dallonsas y ells no
son mes que uns farsants famelletas ¡bu-
gaderas! Vergonya fa hasta parlar de
semblants bruts.

UNA PENTINADA.

Can Celoni 7 Juliol de 1904

Reconsagrat company d' infern: Altra
vegada tornam á las *andadas* per aquí.

Al passar lo fill del ex-alcalde Sr. Do-
menech per devant de can Buleda en que
'ns hi trobavam uns cuants companys,
per l'amistat que ab ell hi há, y á tó de
broma, lo company Antón Colomé li di-
gué: Ahont vás *pótul*; paraula qu' encar
que rústega, com qu' era de pura broma
y amistat, li contestá ab broma també.

Pró fillets de deu, s' ensopega á passar
també lo Sr. Jutje Municipal y al sentir
pótul, l' home's cregué que's dirigian á
ell, fent compareixer al Jutjat al company
Colomé, perque li donés satisfaccions de
tal paraula.

No home, no; nosaltres no li podem dir
de *pótul*; primer perquè encar que ab ca-
racter d'amistat y franquesa ja sab vosté
que no'ns inspira gens, y según qué ¡en-
car que ho tosl no li diriam; perquè ni ab
ressentiments ni sens ells no la gastem
per ofendrer.

Si un'altre vegada sent cridar *pótul* cre-
guim á mí no si dongui per aludit.

Ens fá mal efecte que aixís s'ho pren-
gui.

¡Ah! Y al senyor *ruc-sor* també devem
dirli que si's fican á la vida privada de
determinadas personas, es refereix ab no-
saltres, li contestem que de desgraciats
es veritat que'n som una mica massa, dat
las maneras d'esser l'actual societat,
ahont sols medran los que son poch es-

crupulosos en dominar y enganyar al
poble; els uns per la rahó de la forsa y'ls
altres per l'ignorancia en que's cuidan
en que'l poble permanesca; pró ¡que hi
farem! Un día ó altre triompará la veri-
tat, la rahó y la justicia.

Sápiga també nostre *escarbatmisticolé-
rich* que nosaltres no'ns hem repenedit
de res y que estem sempre *ojo alerta* per
desbaretar totas sas campanyas d'impo-
sició y desbarajust.

Si es que'n Fernando Martori li dona
alguna cosa perquè desde son cubell
mistic, lo defensi, li aconsellem que val-
dría mes que'l tal cubell lo utilisés ell per
fer bugada de sa conducta que ja sap que
hi ha algo que desitjá.

Endevant y bueno, senyors farsants d'
una y altre part que aquí vos esperem y...
no rrelliscar.

Teu y de la veritat sempre.

UN CONDEMNAT.

Correspondencia Administrativa

Tordera.—M. Janer. La direcció que de-
manas fa temps es: J. Janer car-
rerr de Can Pau n.º 137 Saba-
dell.

Can Celoni.—J. C. Faig com indicas y
una mica mes. Va paquet de 30
exemplars.

Can Genís de Vilasar.—March. ¿Qué has
acabat una *huelga* y comensat
una altre? Arriba home, arri-
ba.

Caldas de Montbuy.—¿Es aixó lo que de-
manas?

La Roca.—P. Has arribat just.

Esperem que qui puga y vulga remetre
fondos ho farà á la brevetat po-
sible.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,

Prim n.º 156.